

hvem Sikkerhed maa erhverves ved Statens Mellemkomst i Godset, naar det sælges. Saa ofte et Salg skeer, indmeldes Saadant paa de samme Steder, hvortil Fortegnelserne ere indsendte, for at Afskrift kan skee paa de nævnte Schemata.

Til Capitel III.

Til Dverkskriften føies:

„naar Fæsteren eller hans Arvinger blive Kjøber af Gaarden.“

§ 14 affattes saaledes:

Bliwer Bonden eller hans Efterladte Kjøber af Gaarden ved Auction, og altsaa faaer den for $\frac{2}{3}$ af den ved Auctionen fremkomne Kjøbesum, skal han eller de være forpligtede til at udbetale contant $\frac{1}{5}$ af den nedsatte Kjøbesum. De $\frac{4}{5}$ ere han eller de berettigede til at afgjøre ved at udstede for samme, til den i det Følgende omhandlede kongelig garanterede Creditkasse, behørig Obligation paa ustemplet Papir, lydende paa $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig i Rente og Afdrag og med 1ste Prioritets Panteret i den Gaard, der skal blive hans Eiendom. Forsaavidt Beløbet af disse $\frac{4}{5}$ ikke er deelbart med 50, skal ogsaa det Dverfkydende udbetales tilligemed den ene Femtedeel, ligesom ogsaa de i det Følgende givne særegne Bestemmelser blive at iagttage.

Bliwer Kjøbesummen, hvorfor Bonden eller hans Efterladte overtager Gaarden, fastsat ved frivillig Dverenskømf, da skal samme Adkomst til at benytte Creditkassen staae aaben for dem. Creditkassen har i saa Tilfælde paa nærmere Forlangende herom at foranstalte en Taxation af Gaarden. Laanets Størrelse tør ikke overstige $\frac{4}{5}$ af Taxationssummen.

Mellem §§ 14 og 15 indskydes:

1. Udeblive Panthaverne eller nogen anden af de Vedkommende, hvilke iøvrigt kunne lade møde ved Besuldmægtigede, efterat den befalede Dffentliggjørelse har fundet Sted, fremmes Sagen med samme Øhldighed, som om de vare mødte.

2. Bliwer Panthaveren den Høifkydende ved Auctionen, skal der ligesuldt udbetales Bonden eller hans Efterladte $\frac{1}{5}$ af Kjøbesummen.

3. Samtlige Omkostninger ved Taxationer og Auctioner og dertil hørende Beskjendtgjørelser deles lige mellem Kjøber og Sælger. Dog ere de Bonden eller hans Efterladte vedkommende, naar han eller de forlange deres Andeel af Kjøbesummen udbetalt og bortflytte. Hvor en Dvertaxation kommer til samme Resultat som Taxationscommissjonen, maa den, som har begjært den, selv bære Omkostningerne.

Naar Creditkassen lader taxere, da udredes Omkostningerne efter forud truffen Dverenskømf; er ingen saadan truffen, da deles de lige mellem Sælger og Kjøber.

Til § 16 Lin. 7:

„Taxationsforretningen“ forandres til „Auctionsforretningen“.

Til § 18 Lin. 5:

„afholdte Forretning“ forandres til den „afholdte Dverenskømf eller den afholdte Auction“.

4de, 5te og 6te Capitel udgaae.

§ 48 forandres saaledes:

„Laan af disse Creditkasser skulle tilstaae de Fæstere eller Forpagtere, eller deres Arvinger, som enten ved Dverenskømf med Eieren eller ved Auction ere blevne Kjøbere af det Fæstested, som de selv eller deres afgangede Slægtning have havt i Brug.

Laanet maa ikke overstige $\frac{4}{5}$ af to Tredele af den Sum, hvortil Gaarden er solgt til dem ved Auctionen. Er den solgt til dem ved Dverenskømf underhaanden, da $\frac{4}{5}$ af den Sum, hvortil den ved Creditkassens Foranstaltning og paa dens Vegne taxeres.

Hvor der er Hindringer for Fæstegodsets Salg fra Panthavernes Side, og Bonden vil sikke sig mod denne, er han forpligtet til at indbetale den contante Deel af Kjøbesummen til Creditkassen, paa samme Tid, som han udsteder sin Panteobligation til denne for den Deel, som ikke skal udbetales.“

Sidste Stykke af § 48 beholdes uforandret.

Paragraphernes Nummere rettes efter Afstemningen.